

OSNOVNI SUD U ROŽAJAMA

K.br.67/16

U IME CRNE GORE

Sudija Osnovnog suda u Rožajama Milosav Zekić, uz učešće zapisničara Aide Luboder, rješavajući po optužnom predlogu Osnovnog državnog tužilaštva iz Rožaja Kt.br. 38/16 od 24.05.2016.g. podnijet protiv okrivljene S. B. iz Rožaja, zbog krivičnih djela ubistvo djeteta pri porođaju iz čl. 146. Krivičnog zakonika Crne Gore i povreda leša iz čl. 410. Krivičnog zakonika Crne Gore, nakon održanog glavnog i javnog pretresa dana 17.06.2016.g., u prisustvu Državnog tužioca Armina Selmanovića, okrivljene i njenog branioca adv.H. N., donio je i dana 20.06.2016. javno objavio

P R E S U D U

Okrivljena S. B., JMB ., od oca P. i majke S. rođene F., rođ. 04.10.1992.godine, u Rožajama, gdje i živi - naselje Ibarac – ul. Ibarčanska bb, državljanka Crne Gore, razumije crnogorski jezik koji je i njen jezik, neudata, pismena, student, siromašnog imovnog stanja, neosuđivana.

Što je:

dana 06.03.2016.godine, oko 05,00 časova, u porodičnoj kući u naselju Ibarac – ul. Ibarčanska bb, Opština Rožaje, u uračunljivom stanju, svjesna da može učiniti djelo pa je na to pristala, kao majka, lišila života svoje djeteta za vrijeme porođaja, dok kod nje traje poremećaj izazvan porođajem, na način što nakon dobijenih trudova i započetog porođaja nije pošla u zdravstvenu ustanovu, već je porođaj izvela sama u kući, gdje nije podvezala pupčanu vrpцу novorođenčetu, usljed čega je zbog nepodvezivanja pupčane vrpce i nepružanja pomoći i ljekarske njege nastupila smrt kod djeteta,

-čime je izvršila krivično djelo ubistvo djeteta pri porođaju iz čl. 146. Krivičnog zakonika Crne Gore.

dana 08.03.2016.godine, oko 06,15 časova, u naselju Ibarac, Opština Rožaje, u uračunljivom stanju, svjesna svog djela čije je izvršenje htjela, iako je znala da je njeno djelo zabranjeno, sakrila leš svog mrtvog djeteta, na način što je leš mrtvog novorođenčeta stavila u žensku torbu koju je zatim zajedno sa lešom bacila u nabujalu Ibarčansku rijeku, tako da se leš nije mogao pronaći,

-čime je izvršila krivično djelo povreda leša iz čl. 410. Krivičnog zakonika Crne Gore.

pa joj sud primenom pomenutih zakonskih propisa i čl. 4, 13,14, 15, 32, 36, 42 i 48 Krivičnog zakonika Crne Gore utvrđuje:

-za krivično djelo ubistvo djeteta pri porođaju iz čl. 146. Krivičnog zakonika Crne Gore, kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci,

- za krivično djelo povreda leša iz čl. 410. Krivičnog zakonika Crne Gore,

kaznu zatvora u trajanju od dva mjeseca,

pa je sud primenom pomenutih zakonskih propisa i čl. 374. Zakonika o krivičnom postupku

OSUĐUJE

Na jedinstvenu KAZNU ZATVORA u trajanju od 7 (sedam) mjeseci u koju kaznu joj se ima uračunati vrijeme zadržavanja od 09.03.2016.g. do 11.03.2016.g.

Da plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 482,00 eura i na ime paušala iznos od 30,00 eura, u korist budžeta Crne Gore, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude.

Obrazloženje

Osnovno državno tužilaštvo iz Rožaja, podnijelo je ovome sudu optužni predlog Kt.br. 38/16 od 24.05.2016.g. protiv okrivljene S. B. iz Rožaja, zbog krivičnih djela ubistvo djeteta pri porođaju iz čl. 146. Krivičnog zakonika Crne Gore (KZ CG) i povreda leša iz čl. 410. KZ CG.

Na glavnom pretresu Državni tužilac Armin Selmanović je ostao pri podnijetom optužnom predlogu, te je predložio da sud okrivljenu oglasi krivim zbog krivičnih djela koja su joj optužbom stavljena na teret i utvrdi pojedinačne kazne i to: za krivično djelo iz čl. 146 KZ CG kaznu zatvora u trajanju od 6 mjeseci i za krivično djelo iz čl. 410 KZ CG kaznu zatvora u trajanju od 3 mjeseca, te da je osudi na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 8 mjeseci.

Branilac okrivljene adv. H. N. je u završnoj riječi predložio da sud njegovu branjenicu oslobodi od optužbe, jer u postupku nije dokazano da je izvršila krivična djela koja su joj optužbom stavljena na teret.

Okrivljena nije priznala izvršenje djela i svoju krivicu.

Pred ODT-om na zapisniku Kt. br. 38/16 od 09.03.2016.g. u svojoj odbrani je istakla da se marta mjeseca 2015.g. počela zabavljati sa I. M. i sa istim je imala seksualne odnose. U jednom momentu primijetila je da joj je počeo rasti stomak, a pošto joj je izostajala i menstruacija, pošla je u Berane kod doktorke S. B., da vidi da li je gravidna i da abortira ukoliko bude trudna. Doktorka joj je, nakon pregleda, kazala da je u četvrtom mjesecu trudnoće i da nije dozvoljen abortus, pa je odlučila da održi trudnoću i da nakon porođaja dijete da u Dom. Sakrivala je trudnoću od svojih roditelja, tako što je nosila široku garderobu. Početkom februara

2016.g. ponovo je pošla na pregled kod doktorke koja joj je rekla da joj je termin za porođaj oko 01.03.2016.g. Toga dana javila se kod doktorke R. Đ. koja ju je pregledala ginekološki ultrazvučno, uradila je TCG i uzela briseve i kazala joj da je beba zdrava sa svim vitalnim funkcijama i da se radi o normalnoj trudnoći. Takođe joj je kazala da dođe 04.03.2016.g. i donese rezultate briseva kao i u slučaju bolova. Dana 04.03.2016.g. pošla je kod iste doktorke koja je uradila iste nalaze i rekla joj da se javi kada dobije bolove. Dana 05.03.2016.g. oko 22,30 h dobila je jače bolove, pa je kazala majci da je boli stomak jer ima neku bakteriju i ide u sobu da spava. Dobijala je bolove na pola sata i imala konstantan nagon da mokri, pa je često odlazila u kupatilo. Sledećeg dana tj. 06.03.2016.g. tj. oko 04,15 h dok je bila u toaletu primjetila je da joj beba izlazi, pa je pošla u sobu, postavila ćebe na svoj krevet i naprezala se. Oko 05,00 h beba je izašla, ali nije proplakala. Nije joj presekla pupčanu vrpцу. Na internetu je pročitala da ponovo mora da se napreže da bi izašla posteljica, pa je tako i postupila. Kada je posteljica izašla počela je da krvari, pa joj je došlo teško i pala je u nesvijest. Misli da je prije nego što je izgubila svijest, dijete dohvatila za ruke i podigla ga. Oko 06,00 h se probudila i vidjela bebu pored sebe. Bila je krvava, modra i nije disala. Misli da se radilo o muškom djetetu. Uzela je vlažne maramice i obrisala ga. U sobi je našla jedno staro ćebe bijele boje u koje je zamotala bebu i posteljicu stavila je ispod svog kreveta, a drugo krvavo ćebe i posteljinu je ostavila zamotanu na krevetu. Oko 09,00 h u sobu je ušla njena majka, koja je na krevetu primijetila krvavu posteljinu, pa joj je kazala da je u toku noći dobila izliv krvi, pa je ona uzela posteljinu da je opere, a tepih je očistila sa gornje strane. Majka nije primijetila bebu ispod kreveta, niti joj je ona kazala da se porodila. Toga dana i sutradan je ležala u sobu i razmišljala šta da radi sa bebom. Dana 08.03.2016.g. odlučila je da dijete iznese iz kuće i baci u Ibarčansku rijeku. Oko 05,45 h je izašla iz kuće sa bebom i kada je došla u blizini kuće H. K. oko 06,15 h vidjela je da je rijeka jaka i brza i tu je bacila dijete i posteljicu umotan u ćebe, nakon čega je odlučila da pođe u Berane i ispriča doktorki da se porodila, a ranije je razmišljala i da ponese bebu ali se bojala da je neko neprimijeti jer nije imala korpa za dijete, pa je smatrala da je pravo rješenje da je baci u rijeku, što je i učinila. Kada je ispričala doktorki da se porodila, da nije presjekla pupčanu vrpцу i da je sahranila dijete, jer joj nije kazala da ga je bacila u rijeku, ona joj je odgovorila da je beba najvjerovatnije zbog nepresjecana pupčane vrpce umrla i da mora da obavijesti policiju. Predložila joj je da ostane u bolnicu na dalje liječenje, što je ona odbila i potpisala izjavu.

Pred ODT-om na zapisniku Kt. br. 38/16 od 11.03.2016.g. okrivljena je istakla kao na zapisniku od 09.03.2016.g., s tom razlikom što je navela da dijete nije sakrila tj. stavila u bijelo ćebe, već ga je stavila u plavu žensku torbu i u ovoj torbi ga je držala ispod kreveta zajedno sa posteljicom, a zatim ga je zajedno sa torbom bacila u Ibarčansku rijeku.

Na glavnom pretresu okrivljena je u bitnom ponovila iskaz dat pred ODT-om od 11.03. 2016.g., s tom razlikom što je navela da je koristila internet na telefonu dok se porađala, a ne nakon porođaja i tada je ukucala "šta da radi u slučaju bebine smrti" i pročitala da ništa ne treba da dira ukoliko je dijete mrtvo i da ne treba da mu se sječe pupčana vrpca, tako da djetetu nije presjekla pupčanu vrpцу. Da se veoma lako porodila, tako da nije ni jeknula. Objasnila je da je dijete stavila u žensku torbu teget-plave boje, a zatim je odlučila da ga ponese u Berane i kada je prolazila pored rijeke nesvjesno je odlučila da ga baci u rijeku, nakon čega je pošla za Berane i ispričala doktorki da se porodila dana 05.03.2016.g. jer je permutovala datum i da je dijete sahranila. Istakla je da je istina ovo što je kazala na pretresu, a prilikom saslušanja pred ODT-om je bila uplašena i nije mogla da se sjeti da li je dijete stavila u ćebe ili u torbu. Predložila je da je sud oslobodi od optužbe jer nije izvršila djela koja su joj stavljena na teret.

Po ovoj krivičnopravnoj stvari sud je izveo dokaze, saslušao svjedoke R. Đ., S. B. i vještaka medicinske struke dr. N. R. i pročitao pisani nalaz i mišljenje ovog vještaka od 12.04.2016.g., pročitao zapisnik o uviđaju Osnovnog državnog tužilaštva u Rožajama, Ktr. br. 50/16 od 08.03.2016.godine, izvještaji ljekara specijaliste JZU Opšte bolnice Berane br. 3516 od 01.03.2016.godine, br. 3933 od 08.03.2016.godine, mikrobiološki nalaz od 02.03.2016.godine, analizu krvi od 08.03.2016.godine, izvještaj Komisije ginekologa JZU Opšte bolnice Berane br. 999 od 10.03.2016.godine, nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke dr H. K., dat pred ODT-om, na zapisniku Ktr. br. 50/16 od 09.03.2016.godine, izvještaj o DNK vještačenju Forenzičkog centra Danilovgrad br. 1362/16 od 04.05.2016.godine, izvršio uvid u skicu lica mjesta br. 02-221-1007 od 08.03.2016.godine, fotodokumentaciju br. 30/16 od 08.03.2016.godine i SL/16 od 11.03.2016.godine Uprave policije – OB Rožaje i fotodokumentaciju Forenzičkog cetra Danilovgrad br. 1362/16, i uvid izvod iz kaznene evidencije na ime okrivljene.

Cijeneći odbranu okrivljene i sve izvedene dokaze, kako pojedinačno, tako i u međusobnoj vezi, u smislu čl. 370. st. 3. Zakonika o krivičnom postupku (ZKP), sud je nesumnjivo utvrdio da je okrivljena izvršila krivična djela koja su joj optužbom stavljena na teret i da je zato kriva i krivičnopravno odgovorna.

Naime, svjedok R. Đ. je izjavila da je zaposlena u Opštoj bolnici u Beranama kao ljekar ginekolog. Dana 01.03.2015.g. obavila je ginekološki i ultrazvučni pregled sa CTG zapisom, pacijentkinje S. B. iz Rožaja. Prilikom pregleda je utvrdila da se radi o urednoj trudnoći, što je konstatovala u izvještaju br. 3516. Pacijentkinju je savetovala da za tri dana dođe na ponovnu CTG kontrolu i da donese nalaz briseva. Dana 04.03.2016.g. pacijentkinja je donijela nalaz briseva, a tada joj je urađen i CTG koji je bio uredan. Pacijentkinju je savetovala da se u slučaju bolova javi u bolnicu u Rožaje ili Berane, a ako ne dobije bolove da se javi 07.03.2016.g. kod nje na pregled. Dana 08.03.2016.g. pacijentkinja je došla na ginekološko odjeljenje i saopštila joj da se porodila kući 05.03.2016.g. u 14,30 h, da je posteljica izašla sa djetetom koje nije zaplakalo, niti mu je ona podvezala i presjekla pupčanic, te ga je istog dana u 10,00 h sahranila. Mijenjala je izjave u pogledu datuma i vremena porođaja i bila je pogubljena. Ginekološkim pregledom je utvrdila da je medica intaktna, da u predjelu ulaza u vaginu ima oguljotine koje ne krvare, koje su po svojoj boji i izgledu odgovarale datumu porođaja, kako je pacijentkinja navela. O tom pregledu je sačinila izvještaj i predložila pacijentkinji bolničko liječenje što je ona odbila uz potpis na izvještaju. Istakla je da smatra da se u konkretnom slučaju radilo o urednoj trudnoći i zdravom plodu koji je mogao da nastavi normalan život nakon porođaja, te da nepodvezivanje pupčanika dovodi do krvarenja i smrti bebe. Iskaz ovog svjedoka sud je prihvatio kao jasan i objektivan, jer je ista veoma ubjedljivo predstavila događaj onako kako se desio, a dovodeći isti u vezu sa ostalim izvedenim dokazima i iskazom okrivljene u dijelu u kojem je sud iste prihvatio, zaista nema sumnje u drugačije činjenično stanje od onog koje je utvrđeno u postupku. Nema uticaja na drugačiji zaključak to što je okrivljena istoj saopštila da se porodila dan prije nego što se zaista porodila, jer je i okrivljena na pretresu saopštila da je permutovala datum i pogrešno saopštila datum porođaja.

Svjedok S. B. je izjavila, da nije znala da je njena ćerka S. B. trudna. Zadnja dva mjeseca primjetila je promjene kod nje, te kada bi je pitala da li je trudna ona bi počela da plače i klela joj se da nije, govoreći da je sklona gojenju i da ima hormonski poremećaj, da boluje od neke bakterije od koje joj se uvećava stomak i izostaje menstruacija, te da zbog toga ide kod doktora. Sjeća se da je S. bila kod doktora 01.03.2016.g. i kada se vratila kazala joj je da mora za tri dana da ide na kontrolu zbog ove bakterije. Dana 04.03.2016.g. ponovo je otišla na kontrolu, nakon čega je sjedela kući i nije izlazila nigdje. Dana 06.03.2016.g. oko 09,00 h u kupatilu-WC šolji je primjetila krv, pa je ušla kod S. u sobu i vidjela krvavo ćebe, čaršav i dušek na krevetu na kojem je

ona ležala. Rekla joj je da je dobila izliv, pa je uzela ove stvari i oprala ih, a zatim očistila tepih na kojem je bilo nekoliko kapi krvi sa gornje strane. Ispod kreveta nije primjetila ništa. Sledećeg dana S. nije ustajala i izlazila iz sobe, a dana 08.03.2016.g. je izašla, dok je ona spavala i oko 06,30 h pošla za Berane. Kada se je vratila u popodnevni časovima u pratnji policije rekla joj je da je bila trudna, da je rodila dijete i bacila ga, jer je dijete mrtvo rođeno i nije mu presjekla pupčanu vrpцу. Tada je saznala i da je dijete bacila u rijeku - potok ispod njihove kuće. Iskaz ovog svjedoka sud je prihvatio u dijelu u kojem je saglasan sa utvrđenim činjeničnim stanjem. Međutim njen iskaz u dijelu u kojem navodi da je okrivljena rodila mrtvo dijete, sud nije prihvatio jer je isti neobjektivan i nelogičan, kod činjenice da nije prisustvovala porođaju, pa je usmjeren ka tome da pomogne okrivljenoj da izbjegne krivičnopravnu odgovornost.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr. N. R.-specijaliste sudske medicine vidi se, da je prema podacima koje je dala S. B. i medicinske dokumentacije našao da se ista samostalno porodila prirodnim putem u kućnim uslovima, nakon uredno kontrolisane nekomplikovane jednoplodne trudnoće. Leš novorođenčeta nije pronađen. Podaci iz medicinske dokumentacije govore u prilog da se radilo o urednoj trudnoći koja se po pravilu završava prirodnim porođajem i rođenjem živog i zdravog djeteta. Dakle, ovi podaci govore u prilog da je plod bio donešen i da je najvjerovatnije bio sposoban za vanmaterični život. Međutim i normalna trudnoća može se završiti rađanjem mrtvog djeteta što je rijetka medicinska okolnost, tako da je sudska medicinska moguća, i ako je manje vjerovatno da je S. B. rodila i mrtvorodeni plod. Gubitak svijesti porodilje je sasvim moguć prilikom porođaja zbog intenzivnih bolova, iscrpljenosti i prirodno povišene hormonske aktivnosti, a i gubitka krvi. Međutim mišljenja je da kod porodilje S. nije postojao toliko značajan gubitak krvi, da je zbog toga izgubila svijest,, jer se ona iz takvog stanja ne bi mogla spontano probuditi i bez medicinske pomoći preživjeti te ukoliko je došlo do gubitka svijesti isti je mogao biti samo u vezi sa jakim porođajnim bolovima i iscrpljenošću. Kod žene koja se prvi put porađa, porođaj je uvijek teži nego kod sledećih porođaja i isti je bolan. Sa medicinskog aspekta veoma je teško povjerovati da se porođaj u kućnim uslovima porodilje koja se prvi put porađa odvija lagano, bez problema i da nije praćen jakim bolovima, a sve to bez prisustva druge osobe. Ukoliko je zaista to bilo tako, onda nije za očekivati da dođe do gubitka svijesti nakon porođaja, jer upravo elementi teškog porođaja dovode do gubitka svijesti porodilje a ne lakog porođaja. Ukoliko je dijete rođeno živo moglo je doći do smrti ploda zbog okolnosti da mu nije presječena pupčana vrpca. Nalaz i mišljenje ovog vještaka sud je ocijenio kao objektivan, uvjerljiv i stručan, a dovodeći isti u vezu sa navodima iz medicinske dokumentacije i ostalim izvedenim dokazima i iskazom okrivljene u dijelu u kojem je sud iste prihvatio, nesumnjivo proizilazi da je okrivljena za vrijeme porođaja, dok je trajao poremećaj izazvan porođajem, nije podvezala pupčanu vrpцу djetetu koje je rodila i nije mu pružila pomoć, usled čega je kod istog nastupila smrt.

Iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke dr H. K.-neuropsihijatra, vidi se, da je nakon uvida u medicinsku dokumentaciju i razgovora sa S. B. našao da je ista redovno završila osnovnu i srednju školu, da je pri kraju studija prava, te da nije imala zdravstvenih problema u psihomotornom razvoju. Okrivljena je redovno brinula o svojoj trudnoći, javljala se na kontrole kod ginekologa i u tom periodu nije imala poremećaj duševnog stanja. Sam čin porođaja doveo je do određenih blažih psihosomatskih tegoba što je dovelo do smanjene uračunljivosti lakšeg stepena zbog straha da se to ne sazna, svjesna da će odgovarati za svoje radnje. Bacanje djeteta nakon porođaja je smišljena radnja, kao posledica neželjenog porođaja. Nalaz i mišljenje ovog vještaka sud je prihvatio kao objektivan i stručan, a dovodeći isti u vezu sa ostalim izvedenim dokazima zaista se zaključuje da je okrivljena imala blaži poremećaj izazvan porođajem kao posledica neželjene trudnoće, ali je ista mogla da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima. Nalaz i mišljenje ovog vještaka sud je ocijenio kao jasan, objektivan i stručan, a dovodeći isti u vezu sa ostalim izvedenim dokazima, nesumnjivo proizilazi da je okrivljena u konkretnom slučaju mogla da shvati značaj svojih djela i upravlja svojim postupcima, te da je postupala u uračunljivom stanju.

Iz zapisnika o uviđaju ODT-a u Rožajama, Ktr. br. 50/16 od 08.03.2016.g. vidi se da je, uviđaj izvršen dana 08.03.2016.g. u porodičnoj kući u kojoj se porodila okrivljenai i da su u spavaćoj sobi pronađeni tragovi crvene tečnosti nalik na krv na tepihu i laminatnom podu koji su izuzeti radi vještačenja, kao i čaršaf, ćebe i tepih, te da je izvršen pregled Ibarčanske rijeke gdje je kako navodi okrivljena bacila bebu, ali ista nije pronađena, dok se iz fotodokumentacije i skice lica mjesta vidi da je fotografisana i skicirana soba kao i Ibarčanska rijeka na mjestu na kojem je okrivljena navodno bacila bebu. Ove dokaze sud je ocijenio kao jasne, određene i ničim nedovedene u sumnju.

Iz izvještaja ljekara specijaliste JZU Opšte bolnice Berane br. 3516 od 01.03.2016.godine, se vidi, da se S. B. javila na pregled dana 01.03.2016.g. u JZU Opšta bolnica Berane kod dr. R. Đ. spec.gin. i akušerstva, te da je izvršen pregled i konstatovano je da je normalna trudnoća, dok se iz izvještaja ljekara specijaliste br. 3933 od 08.03.2016.godine vidi se da se ista javila kod istog ginekologa dana 08.03.2016.g. i izjavila da se porodila sama kući, da dijete nije proplakalo, da nije podvezala i presjekla pupčanic i da je sahranila dijete zajedno sa posteljicom, da je ginekološki međica intaktna, a u predjelu introizusa su vidljive oguljotine koje ne krvare, te je potrebno medicinsko posmatranje i praćenje zbog sumnje u neke bolesti ili stanja, što pacijentkinja odbija, što je konstatovano i u izvještaju Komisije ginekologa JZU Opšte bolnice Berane br. 999 od 10.03.2016.godine, a iz mikrobiološkog nalaza od 02.03.2016.godine se vidi da kulturom nijesu izolovane patogene bakterije, a izolovane su gljivice roda kandida, dok se iz analize krvi od 08.03.2016.godine, vide rezultati uzete analize krvi okrivljene. Ove dokaze sud je ocijenio kao jasne, određene i potkrijepljene iskazom svjedoke R. Đ., a nalaze oslonca i u ostalim izvedenim dokazima i iskazom okrivljene, u dijelu u kojem je sud iste prihvatio.

Iz izvještaja o DNK vještačenju Forenzičkog centra Danilovgrad br. 1362/16 od 04.05.2016.godine vidi se da je na uzetim uzorcima sa tepiha i drvenog patosa ispod tepiha, sa ćebeta, čaršafa i u unutrašnjem dijelu ženske torbe dokazano prisustvo u krvi kod S. B. kao glavnog donora. Ovaj dokaz sud je prihvatio kao jasan, određen i potkrijepljen ostalim izvedenim dokazima i iskazom okrivljene, u dijelu u kojem je sud iste prihvatio.

Iz izvoda iz kaznene evidencije na ime okrivljene vidi se da ista nije evidentirana u kaznenoj evidenciji. Ovaj dokaz sud je ocijenio kao jasan, određen i ničim nedoveden u sumnju.

Sud je cijenio iskaz okrivljene pa je isti prihvatio u dijelu u kojem ne spori odlučne činjenice. Naime, okrivljena ne spori da je imala normalnu trudnoću, da je išla na redovne ginekološke preglede i da joj je doktorka kazala da se javi u zdravstvenu ustanovu kada dobije bolove, radi porođaja. Ne spori da se nakon dobijenih trudova nije javila u zdravstvenu ustanovu, već je dana 06.03.2015.g. oko 05,00 h porođaj izvela sama u svojoj porodičnoj kući u naselju Ibarac, Opština Rožaje i nakon porođaja nije podvezala pupčanu vrpцу novorođenčetu, niti mu je pružila pomoć. Takođe, ne spori da je sakrila leš svog mrtvog djeteta - novorođenčeta, tako što ga je stavila u žensku torbu koju je dana 08.03.2016.g. zajedno sa lešom bacila u nabujalu Ibarčansku rijeku, tako da se isti nije mogao pronaći. Iskaz okrivljene u ovom dijelu, sud je ocijenio kao jasan, objektivan i potkrijepljen dokazima izvedenim u postupku u dijelu u kojem je sud iste prihvatio.

Međutim, okrivljena se brani da nije lišila života svoje dijete, već je isto rođeno mrtvo. Brani se da je imala lak porođaj, da je rodila dijete koje nije proplakalo, a nakon što je izašla posteljica počela je da krvari pa joj je došlo teško, te da je pala u nesvijest i probudila se nakon sat vremena, kada je vidjela dijete da je modro i ne diše, pa ga je obrisala i zavila u ćebe, odnosno stavila u torbu koju je ostavila ispod kreveta. Iskaz okrivljene u ovom dijelu, sud je ocijenio kao neobjektivan, neuvjerljiv i usmjeren ka izbjegavanju krivičnogpravne odgovornosti, tim prije što se iz nalaza i mišljenja vještaka medicinske struke nesumnjivo utvrđuje da su elementi teškog porođaja razlozi za gubljenje svijesti a ne elementi lakog porođaja kako to navodi okrivljena, te da je ista zaista izgubila svijest na način kako ona to predstavlja malo je vjerovatno da bi se nakon toga samostalno probudila i bez hitne ljekarske pomoći preživjela, a kamoli da je nakon buđenja mogla aktivno djelovati. Imajući to u vidu kao i činjenicu da je okrivljena imala urednu trudnoću, da je znala da nakon dobijanja trudova treba da pođe u zdravstvenu ustanovu, radi porođaja, što nije učinila, već je porođaj izvela sama kući, gdje nije podvezala pupčanu vrpцу novorođenčetu nakon porođaja, ukazuje na to da je dijete rođeno živo, te da je usled nepodvezivanja pupčane vrpce i ne pružanja pomoći i ljekarske njege umrlo tj. da ga je okrivljena na taj način lišila života, dok je trajao poremećaj izazvan porođajem, nakon čega ga je sakrila, tako što ga je stavila u žensku torbu i bacila u rijeku.

U konkretnom slučaju okrivljena je postupila u uračunljivom stanju, jer je mogla da shvati značaj svog djela i upravlja svojim postupcima. Postupala je i sa eventualnim umišljajem u odnosu na krivično djelo ubistvo djeteta pri porođaju, jer je bila svjesna da može lišiti života svoje dijete za vrijeme porođaja na opisani način, pa je na to pristala. Takođe postupala je sa direktnim umišljajem u odnosu na krivično djelo povreda leša, jer je bila svjesna da je sakrila leš svog djeteta, tako što ga na opisani način bacila u nabujalu Ibarčansku rijeku i to je htjela, a bila je svjesna i da su njena djela zabranjena.

Dakle u postupku je utvrđeno da je okrivljena dana 06.03.2016.godine, oko 05,00 časova, u porodičnoj kući u naselju Ibarac – ul. Ibarčanska bb, Opština Rožaje, u uračunljivom stanju, svjesna da može učiniti djelo pa je na to pristala, kao majka, lišila života svoje dijete za vrijeme porođaja, dok kod nje traje poremećaj izazvan porođajem, na način što nakon dobijenih trudova i započetog porođaja nije pošla u zdravstvenu ustanovu, već je porođaj izvela sama u kući, gdje nije podvezala pupčanu vrpцу novorođenčetu, usljed čega je zbog nepodvezivanja pupčane vrpce i nepružanja pomoći i ljekarske njege nastupila smrt kod djeteta i dana 08.03.2016.godine, oko 06,15 časova, u naselju Ibarac, Opština Rožaje, u uračunljivom stanju, svjesna svog djela čije je izvršenje htjela, iako je znala da je njeno djelo zabranjeno, sakrila leš svog mrtvog djeteta, na način što je leš mrtvog novorođenčeta stavila u žensku torbu koju je zatim zajedno sa lešom bacila u nabujalu Ibarčansku rijeku, tako da se leš nije mogao pronaći,

Pravnom ocjenom utvrđenog činjeničnog stanja, sud je našao da su u radnjama okrivljene sadržani svi bitni elementi krivičnog djela povreda leša iz čl. 410. KZ CG i krivičnog djela ubistvo djeteta pri porođaju iz čl. 146. KZ CG.

Sa navedenih razloga sud nije prihvatio tezu odbrane branioca okrivljene da u postupku nije dokazano da je njegova branjenica izvršila krivična djela koja su joj optužbom stavljena na teret.

Za izvršena krivična djela sud je okrivljenu oglasio krivom i utvrdio joj pojedinačne kazne i to: za krivično djelo ubistvo djeteta pri porođaju iz čl. 146. KZ CG, kaznu zatvora u trajanju od šest mjeseci i za krivično djelo povreda leša iz čl. 410. KZ CG kaznu zatvora u trajanju od dva mjeseca i osudio je na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 7 mjeseci u koju kaznu joj je na osnovu čl. 51 KZ CG uračunato vrijeme zadržavanja od 09.03.2016.g. do 11.03.2016.g.

Prilikom odlučivanja o izboru vrste i visine kazne, sud je imao u vidu sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja iz čl. 42. KZ CG, pa je okrivljenoj od olakšavajućih okolnosti cijenio siromašno imovno stanje i raniju neosudjivanost, dok otežavajućih okolnosti nije bilo.

Cijeneći navedene okolnosti, kao i okolnosti pod kojima je djelo izvršeno i držanje okrivljene nakon izvršenog djela i stepen povrede zaštićenog dobra, sud je našao da je imalo mjesta izricanju ovakve vrste i visine kazne, ubijeden da je izrečena jedinstvena kazna zatvora u naznačenom trajanju srazmjerna težini izvršenih krivičnih djela i stepenu krivice okrivljene i da će se sa istom ostvariti svrha kažnjavanja iz čl. 32. KZ CG u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz čl. 4. istog zakona.

Na osnovu čl. 229. u vezi čl. 226. st. 2. tač. 1 i 7 st. 4. ZKP, sud je obavezao okrivljenu da plati na ime troškova krivičnog postupka iznos od 482,00 eura, u korist budžeta Crne Gore, koji troškovi se odnose na ime troškova za vještačenje i za branioca angažovanog po službenoj dužnosti, dok je okrivljeni bio zadržan.

Na osnovu čl. 229. u vezi čl. 226. st. 2. tač. 9. i st. 3. ZKP, sud je obavezao okrivljenu da plati na ime paušala iznos od 30,00 eura, u korist budžeta Crne Gore, a ovo imajući u vidu trajanje i složenost krivičnog postupka kao i imovno stanje okrivljene.

Sa izloženog odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

OSNOVNI SUD U ROŽAJAMA, dana 20.06.2016.g.

Zapisničar, S U D I J A,

Aida Luboder s.r. Milosav Zekić s.r.

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 8 dana od dana prijema iste i to Višem sudu u Bijelom Polju, a preko ovog suda.